

Čedomir Ljubičić

JA SAM TAJ PAS

Ja sam taj pas
sa malo laveži i malo dara
kog vabi oglas na zidu samoposluge
njuškam po kutijama i kesama
tražeći milost
boljih gospodara.

Njuškaću oblake uvijene u krzno
oglođaću kosku do sudbinske srži
olizaću rane
i izlečiti se od ljubavi čiste.

Povremeno,
baciću pogled na oglase poderane

zarežaću
i dopisati još ovo
i psima i ljudima – bolesti su iste.

Rado bih ti malo pozajmio misli
drevne mudrosti s pedigreeom
radost repa i sjaj pseće ćudi
skazaljkom pohlepe izmerićeš sunce
nagrada nalazaču sledi
vi ste bolji psi
mi smo verniji ljudi!

Njuškam po kutijama i kesama
volim društvo
smeta mi čamotinja
tražim milost boljih gospodara
o kako vam je sličan majmun!
ta odvratna životinja.

PREISPITAJTE

Preispitajte

boju belih čarapa,
kaloričnost prokelja,
čvrstinu silikonskih dojki,
vlagu prvog poljupca
blud književnih nagrada.

Preispitajte

negiranje velikih dela
veličanje malih pragmi
inferiornost crnih gazela
nadmenost belih medveda.

Dalijevu genijalnost
i holandsko slikarstvo.

Preispitajte

epizode

u kojima se nada upoznaje sa Pandorom

sa posebnim osvrtom na san.

Da bi stvarnost
stekla poverenje
u licemerje
promičućih slika.

NE KOPIRATI

HEDONISTIČKI MANIFEST

LUKRECIJE BORDŽIJE

Karuca peska i sunca
plećatom vodonoši
izazvaće žeđ
nudizmom šahovske table.

Nasledio sam Mediteran!
bogat sam Siestom!
čipkom renesanse
krotim
nasmеšene pse,
trovačice i pesnike.

Lukrecija Bordžija miluje prsten.

pogled sa potreta
ismeva budućnost.

Otrovni prah završiče u vinu,
vekovi će ugostiti
Epikurejske spise.

Uživanje bez svesti

Propast je za dušu.

NE KOPIRATI

PLAŽA PRŽNA

Na plaži Pržna
u zalivu Trašte
pre no usnim
izguljeni tabani
zaprosiće detinjstvo.

Plavet će od spektra
zatražiti dozvolu
da projezdi
koloritom kamena.

Pre no usnim
lako će zadrhtati zvuk.
Slano sunce zvižduka
obići će dva kruga
oko peščanog amfiteatra
u kome znanje isisiva
sokove stavova,
geografiju prvog koraka,
litografiju poljupca

talasa i stenja.

Na plaži Pržna
u zalivu Trašte
otkupiću sebe
od činjenice starenja
a usnuti neću
pre nego
davno prodisane impulse
ne osvežim
erotskim nabojem horizonta.

Na plaži Pržna
u zalivu Trašte
vreme meri zablude i ljude
blavori i opasnije zmije
gložiće se
oko herbarijuma istorije.

Pre nego usnim
ostaće sve isto
izguljeni tabani
zaprosiće detinjstvo.

TIŠINA

Ničim se ne može kupiti tišina.

Pojam koji ne treba objašnjavati.

Smogao sam snage

da se priberem

oznojenih vijuga

sažet u neverici.

Postajemo

Ono

pored čega prolazimo.

Tišino

ne očekuj od ljudi

umetnost

koju priželjuješ

u čaši gemišta

od prostrelne rane i nevinosti.

INDENTITET

U kratkoj noći imunoj na san
javilo se jedno *JA*
i poželego oblik.

Usled trenja
rada više sile
i htenja
izgovorilo je *JA*
i ovo:

ubrizgaj mi energiju,
omogući mi etiku,
razradiću moral
obećavam!

Skup dalekih ljudi
zlobom bdi nad nama.

Razgrađene duše
sačekace
refleksolozi,
sofrolozi,

seksolozi
psihoaktivne propovedi
postmodernih šamana.

I sada
u kratkim noćima imunim na san
javi se jedno *JA*
ili
bela svetlost u prozoru.

Dajte mi papir i olovku
ovekovečiću
mišolovku.

NEKOPIRATI

PREDANJE O SISI

Prsima na bajonete!

Grudima

belinom

Obimom planete

na sukrvicu glasnih noževa.

Prsima na bajonete!

Ne čekaj priču

da odkotrlja prideve,

ne čekaj imenicu

da obeščasti biblioteku,

uđeni slobodi zavisnost od lepote.

Sedamsto hiljada svitaka od papirusa

pretvori u jednu jedinu

puškicu.

Ne mogu ti noževi ništa

ni skućeni posinak groma,

ni matrona izbrušenog svetla,

ni verolomni karakter dijamanta

samo su tvoja gola prsa

melem za izdaju strasti.

Samo tvoja gola prsa

zastave su za ruke,

znamenje za oko

podojeno jurišom

u predanje o sisi.

Melodija za horove

tekst za recitale

za muzeje bajonete

za usne i ordenje

grudi

svete.

NEKOPIRATI

GOVOR

Sazdani u mekoti
paperjaste navike doba
isporučili smo sentence
bez treptaja i daha
zatečeni smislom.

Samoća je gugutala
opčinjena rasplivavanjem.

Mislili smo
na
čkiljave svetiljke,
dugačke hodnike,
noćne straže,
zebnu u košmaru,
virusom zaokruženu taštinu,
Vaniti Fair,
Coco Chanele – mademoiselle
Downing Sreet
broj 10.

Slasno ujedali tela
manga, kivija i marakuje.

Nismo ni primetili
tragove kvarnih zuba u otisku
loše raspoređenih rečenica.

Sudbina nakane da stignemo
kuda smo naumili
primakla se beznačaju
zbog soka tonske čistote.

Govorili smo.

Ritmikom ljubičaste Georgine
mameći temperament
ja jalove zamke pogužvane istorije.

Zadivljeni
utvrđenjem blagih boja
okovani ledom poniženog muka.

Ćutanje zrači lepotom
onda kada ima ludost govora.

NE KOPIRATI

MLIN SA ZAČINOM KARI

Na stolu je mlin
sa krupnim zrnom
začina kari.

Kotleti za njena gola ramena
cvrkuću pod obešću vatre
nespremne
za natpevavanje rumenila.

Samo ver velikih slika
ostaće iz ovog obeda
tragetski ukotvljenih strasti.

Obezbojeno telo
povrća i morskih plodova
goniocima praznine
baciću rukavicu u lice.

Postiđenih nema.

Tek titraj

vrištećih boja
na bedrima racionalnih ljubavnica.

NE KOPIRATI

OSUĐEN ISTINOM

Sad više nije bilo izbora

osuđen sam istinom.

(Meša Selimović)

Osuđen sam istinom
kao toliki drugi,
koji umakaše prste
u nespokojem nahanjene
korove nahanjene
korove tragova.
Ležim na leđima.
Iščekujem
dolazak praštanja
silazak
umivenog oka.
spremnog i za domašaj.

Ćelije kote

tišinu

kajanje i gnev.

Vrata su

neprobojni čemer vrhunskih ključara.

Prašina titra u poslednjem pokušaju
da deoba zrna ispadne pravedna.

Na svaku glavu po jedno.

Za svaku šaku

taman toliko

da kliz potraje.

Tiši sam od kamena u vodi.

NE KOPIRATI

ĆELIJA

Tišina svetovno zaljuljana

prosnivani miris knjiga

cvasti

detinjskog osmeha

maslinova šuma

na kapiji svih pravaca

Velikolepni

žudni

strmen

mene

dokotrlja kamen

NEKOPIRATI

SEKUND

Drob nema točak
koji vraća neobaziranja.

Ožiljci na beonjači
nezaustavljaju
nijedan odgovor
blizu zida.

Kamen
upija tajnu
poverenički.

Lukavo tihuju
zid zajeo
sekund iskrenosti.

NEKOPIRATI

OSVRT NA BOL

Stajati sa pesnikom u trenutku nestajanja

bilo čega

prilika je da se nasluti

granica

između rušenja i stvaranja.

Dovoljno je nazirati pomračenost rušitelja

i gledati praiskonski bol stvaraoca.

Iz besa pojedinca

progovara temperament naroda.

Miris otkrivenog zašivaju rane

i kada iza vrata

klija bespuće.

DOĆI U KOTOR

Doći u Kotor
sigurnoj misli naći sjaj.
Kvadraturu otmenosti
priviti
na ranu neverujućeg oka.

Doći u Kotor
znači
umiliti se vlasniku
zaboravljenih dijaloga.

Biti u Kotoru
a ne podvrgnuti saslušanju
blud renesanse
kao da nisi ni bio.

Popij čašu istorije
Slobodno!
Izgladni damare
završnog udarca.

METAFORA VAPAJA

Kada svetlost ugasne
mrak leže vapaje

Vatra
utire put neklonuću
ako je odsjaj duše
oprao lice

Kuraž je sisa
iz koje
možda neće poteći mleko
a možda će se
okeani daviti

Kako
vapaj obojiti metaforom
kad jasnost
uzima danak

Kada su ubili Arhimeda
krugovi su počeli da misle

NE KOPIRATI

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>